

[Niels Westerby.]

således at arbejdslysten her i landet kan blive større.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg er jo i den lykkelige eller heldige situation, at jeg kan takke praktisk taget samtlige ordførere for velvillig tilslutning til i hvert fald en videregående saglig og grundig drøftelse i udvalget.

Det var vist kun en af ordførerne, det ærede medlem hr. Rimstad, som kom med sådan lidt rigtig skarpe bemærkninger imod det, der er lagt op af regeringen, men jeg går da ud fra, at også hans parti vil være med til en virkelig grundig drøftelse af det. Jeg vil blot lige anholde et par af de ting, som det ærede medlem hr. Rimstad sagde. Det ene var problemet kasseoverskuddet i forbindelse med det spørgsmål, der her er til debat, og det andet den udtalelse, der faldt, om, at man ville tiltræde forslaget, såfremt regeringen kunne komme med det helt rigtige skattereformløst.

Må jeg sige først om problemet kasseoverskuddet, at jeg synes ikke, vi i dag skal tage den store finanspolitiske debat herom, men jeg vil dog ikke undlade at gøre den bemærkning, at bortset fra at forslaget til almindelig omsætningsafgift slet ikke drejer sig om kasseoverskud, drejer det sig heller ikke i den almindelige økonomiske situation i dag om at skaffe et kasseoverskud. I virkeligheden drejer det sig om at skaffe dækning, ganske simpelt at skaffe dækning, for den udgiftsstigning, der har været på statens budget.

Jeg skal som sagt ikke fordybe mig i denne finanspolitiske situation, men lige have slået fast, at når vi sidste år havde et kasseoverskud på ca. 1.100 mill. kr., og når den økonomiske situation i dag i hvert fald ikke er karakteriseret ved et mindre tryk på kedlen end sidste år, så vil jeg gerne se den økonomisk sagkyndige, som vil sige, at vi kan have et mindre kasseoverskud i den situation, vi har i dag. Det kan man vist

ikke finde nogen økonomisk sagkyndig, der vil sige. Derfor er det ikke urimeligt, og det er jo også sagt fra international side, at Danmark i den nuværende situation stiler efter et kasseoverskud, der ligger omkring 1 milliard. Det er klart, at det ikke er afgørende, hvorvidt det er på 1.100 eller 1.000 eller 1.200 millioner, men det er internationalt fastslået, at det kasseoverskud, et samfund som Danmark med den konjunktursituation, vi er ude i, bør have, ligger på omkring 1 milliard kr. Det er problemstillingen i det, og det vil sige, at vi ikke har dækket stigningen i statsudgifterne fra 1964-65 til 1965-66.

Det er altså slet ikke, som det ærede medlem hr. Rimstad nu i dag ville gøre det til, et spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil bruge en hel del penge til at skaffe et kasseoverskud, som man ikke behøver. Det er et spørgsmål om at dække stigningen i statens udgifter, og derfor er det også et spørgsmål om, hvorvidt disse udgifter er berettigede. Hvis man endelig vil føre den debat, så må man heroppefra eller på anden måde sige til os, at de og de udgifter ønsker vi ikke, og så komme med forslag. Lad os høre konkret: hvad er det, man fra det ærede medlems parti ikke mener at staten skal gennemføre af udgifter?

Det samme gælder det andet problem, nemlig dette at man ikke vil tiltræde forslaget om merværdiafgift, uden at det er led i en skattereform, som man kan anerkende. Her vil jeg også sige: ja men kom dog selv med et forslag til en reform; lad befolkningen vide, hvad det ærede medlems parti mener om en reform, hvordan en reform skal se ud. Så synes jeg, der er et reelt grundlag. Der er flere partier, der i meromsudvalget, som vi jo kalder det populært, har fremlagt skitser. Regeringen har gjort det, socialistisk folkeparti har gjort det, det konservative folkeparti har gjort det; såvidt jeg ved, har venstre endnu ikke i selve udvalget foreslået noget, man har lavet en udtalelse, men jeg går da ud fra, at der